Un exercici d'heroïcitat

El Girona arrenca un punt d'Elx que el manté viu en la lluita pel "play-off" després de jugar 50 minuts amb 10 per la injusta expulsió d'Alcalá al límit del descans

Elx - Girona

Un exercici d'heroïcitat

CARLES ROSELL ELX. ENVIAT ESPECIAL.

Set dies enrere, just després de pair amb amargor la derrota al camp del Còrdova, un pal de paller del vestidor com ho és Pere Pons aventurava que a Elx, en el segon desplaçament seguit amb només una setmana de diferència, al Girona l'esperava un partit semblant al de l'Arcángel. El de Sant Martí Vell tenia molt clar que els il·licitans deixarien fer els de Machín i que, de mica en mica, anirien prement l'accelerador. Si fa no fa, com els acabava de passar a territori andalús. El que no sabia Pons, a diferència del que havia viscut feia ben poc, és que al Martínez Valero es viurien un parell de situacions ben diferents que marcarien l'esdevenidor del partit que va enfrontar dos equips que esgotaven les seves opcions per jugar el play-off d'ascens rumb a la Primera Divisió. La primera té relació amb l'efectivitat, perquè a Còrdova, per més que toqués i toqués el Girona i que durant molts minuts es mostrés superior, la falta d'esma als metres finals va ser determinant. Ahir, en canvi, a la primera que li va caure al seu favor, l'equip català va ser decisiu i Àlex Granell marcaria el 0-1 amb un golàs marca de la casa. L'altra acció clau abans del descans va arribar al minut 40: Alcalá, en una falta inexistent, veia una injusta segona targeta groga i enfilava el camí dels vestidors,de manera que deixava amb un home menys el seu equip i obligava el Girona a defensar l'avantatge momentani en el marcador amb una peça menys del seu engranatge.

Abans que Machín s'enfilés per les parets amb aquesta jugada, el cert és que el sorià havia viscut uns primers 40 minuts de partit més aviat tranquils. El Girona no tenia el control del joc d'una manera tan abusiva com ho havia fet a Còrdova, però no tenia motius per caure en la preocupació. És més, manava a l'electrònic, i això ja era un què. En va tenir prou amb treure el cap per la porteria de Javi Jiménez un parell de vegades per posar-se per davant, contra un rival voluntariós, que potser va tenir un xic més la pilota, però al qual li van faltar idees als metres finals. Perquè l'Elx, tret d'un xut llunyà de Noblejas al quart d'hora que va aturar sense problemes Becerra, no va generar cap acció de perill abans del descans. Va tocar i tocar, a Álex Moreno se'l va veure algun cop per banda esquerra i Sergio León va buscar les pessigolles als centrals gironins, però res més. En canvi el Girona, sense ser un dominador clar, va anar per feina. Ben col·locat al terreny de joc, va saber treure petroli de les seves aproximacions a l'àrea.

En 10 minuts, ja s'havia posat per davant. Va ser mitjançant una triangulació entre Eloi i Cristian Herrera a tres quarts del camp en què el canari va cedir la pilota enrere per a Àlex Granell. El gironí, que tornava a la titularitat, va marcar un gol de bandera, d'aquells que solen portar la seva signatura: al llindar de l'àrea i sense aturar-se, va engaltar un xut potent que va superar Javi Jiménez per fer emmudir el Martínez Valero (0-1, min. 9). Hauria pogut ampliar el seu avantatge l'equip de Pablo Machín poc abans de la mitja hora, en un servei des de la cantonada que Sergio León va refusar cap a la seva pròpia porteria; la pilota va fer un estrany i es va anar enverinant fins a la creueta esquerra de la porteria il·licitana. El rebuig no el va saber culminar ni Kiko Olivas ni tampoc Alcalá. Uns minuts més tard, una altra per als gironins: excel·lent canvi de joc de Granell de banda a banda i Cristian Herrera, que entrava com un coet a l'àrea, que no encertava a rematar de primeres.

Les coses pintaven més que bé per als gironins fins que Eiriz Mata, l'àrbitre, va decidir canviar el panorama. Al minut 40, el lateral Noblejas queia a la frontal de l'àrea davant una entrada d'Alcalá. El central del Girona s'havia llançat al terra, havia desviat la pilota i just després impactava amb el rival. Una acció en què no hi va haver res, però que va acabar malament per als gironins. Eiriz Mata no només va assenyalar falta, sinó que va ensenyar una targeta groga més que injusta al jugador blanc-i-vermell. Era la segona per a Alcalá, que 20 minuts abans també havia estat amonestat sense merèixer-ho. Amb prop d'una hora per endavant, als de Machín els tocava defensar un avantatge mínim al marcador amb inferioritat numèrica. Un escenari més que complicat que requeria no només paciència, sinó un esforç extra. Seguir lluitant pel play-off estava en joc.

A diferència del que haurien fet molts, Pablo Machín va decidir que el millor era no tocar res. Que jugar amb 4 defenses i seguir sense fer canvis era la recepta ideal per encarar, com a mínim, els primers minuts del segon acte.

El cert és que el Girona va patir només saltar al camp. Amb un de menys, es va veure superat per un Elx que va decidir portar l'escenari al seu favor. En només 7 minuts, els de Rubén Baraja van fer més en atac que en tota la primera meitat. La primera va ser d'Álvaro; el davanter, lliure de marca, va connectar amb el cap una precisa centrada d'Álex Moreno des de la banda esquerra i la pilota va sortir llepant el pal de la porteria d'un Becerra que només podia fer que mirar-s'ho. En l'acció següent, va ser Sergio León el que ho va provar: la rematada va sortir desviada. En només un parell de minuts, l'Elx demostrava que tenia molt clar què és el que volia i què havia de fer per aconseguir-ho.

La resposta va ser un xut a boca de canó d'Eloi que va desviar un defensor. Tot i això, a Machín no l'acabava de convèncer el que veia i al 60 va decidir sacsejar l'equip. Va donar entrada a Richy per Eloi Amagat, es va tornar a jugar amb tres centrals i els dos puntes (Mata i Cristian) van caure a les bandes. No encaixar i aguantar l'avantatge era la prioritat.

L'Elx va fer una passa endavant i va convertir els seus atac en un veritable setge davant un Girona que es defensava com podia. Àlex Granell va veure la cinquena groga i Machín va optar per asseure Mata i donar

entrada a Coris. Es resistia com es podia fins que el futbol va ser massa cruel: en l'enèsim servei de cantonada a favor dels locals, Becerra va sortir a destemps i Clerc es va introduir la pilota al fons de la seva pròpia porteria amb la nuca (1-1, min. 76). Dos minuts més tard, el porter es va refer de la seva errada amb una brillant intervenció davant Héctor, quan s'ensumava el 2-1. Uns minuts més tard, el porter del Girona salvava de nou els mobles: aquest cop era Sergio León l'autor del xut. L'Elx ho va intentar amb tot fins al darrer sospir sense èxit. L'exercici d'heroïcitat va ser suficient per salvar un punt i seguir somiant amb el play-off.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/05/16/exercici-dheroicitat/783505.html?utm_source=rss